

Setmana de lluita contra la pobresa

CCOO alerta del risc de pobresa de les persones aturades sense ingressos

Ara més que mai, ha de posar-se en marxa la renda garantida de ciutadania (RGC) com a darrer recurs econòmic que garanteixi la subsistència de qui no té feina ni ingressos substituïts del salari. La renda mínima d'inserció (RMI) ha de seguir sent la garantia contra l'exclusió social i econòmica, en tant que no s'implementi la RGC.

L'atur de llarga durada i l'esgotament de prestacions i subsidis per atur estan posant en risc de pobresa i exclusió milers de ciutadans de Catalunya.

El mes de setembre hi havia a Catalunya 600.930 persones a l'atur, un 8% més que ara fa un any. D'aquestes, gairebé 210.000 fa més d'un any que van perdre la feina.

El 58,3% dels aturats perceben una prestació i quasi el 38%, un subsidi per atur. Però, més del 28% de les persones aturades no tenen cobertura per desocupació, i la prolongació de la situació d'atur no fa més que incrementar aquesta proporció. Des de fa mesos, la tendència, tant de les prestacions contributives com de les assistencials per atur, és la seva reducció. El fet que hagi crescut la temporalitat durant l'any 2011 encara agreuja més la situació, ja que la precarietat laboral genera insuficient protecció futura per atur.

El 10% de les llars a Catalunya es troben per sota del llindar de pobresa, és a dir, els seus ingressos són inferiors al 60% del valor de la mitjana dels ingressos disponibles anuals, ja que els seus ingressos ni tan sols assoleixen el nivell del salari mínim interprofessional,

segons l'IDESCAT. El mateix institut preveu una taxa de risc de pobresa a Catalunya del 18,4%.

Les modificacions de la RMI poden deixar sense protecció un important nombre de persones sense feina, per a qui era el seu darrer recurs econòmic contra la pobresa.

87.000 llars sense cap ingrès

L'anàlisi per llars ens mostra que a 87.000 llars catalanes no es produeixen ingressos econòmics, 187.100 llars tenen tots els seus membres en edat de treballar a l'atur, 552.800 llars tenen un membre aturat i 452.100 tenen almenys la meitat dels actius aturats.

Aquesta absència de rendes, sumada a l'elevat nivell d'endeutament de les famílies, que es deu, sobretot, a l'adquisició de l'habitatge habitual, està generant una situació crítica per a moltes famílies, que pot originar noves bosses de misèria.

Risc de supervivència de les persones

Davant d'aquest escenari, en què s'està posant en risc la supervivència de les persones i famílies afectades, i la cohesió social al nostre país, des de CCOO de Catalunya exigim

el Govern de la Generalitat que activi un programa integral que garanteixi la subsistència de qui ha perdut la feina i no té rendes alternatives. Així:

1. Ha d'implementar-se de forma immediata la RGC com a dret de ciutadania, subjectiu i exigible, com reconeix l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

La RGC està justificada per la Llei 13/2006, de prestacions socials de caràcter econòmic, que defineix l'IRSC com a instrument per a valorar la situació de necessitat per fer front a les despeses essencials.

2. En tant que no s'implementi la RGC, la RMI ha de mantenir el seu paper de donar suport adequadament a totes les persones amb els recursos conuenients per mantenir-se.

Ha de retirar-se la reforma de la RMI, que suposa condemnar a la pobresa i l'exclusió social les persones sense feina i sense possibilitats d'aconseguir ingressos alternatius. Un cop en vigor la RGC, la RMI haurà de reforçar les tasques d'inserció social i laboral.

3. Davant el risc de pèrdua de l'habitatge sense poder liquidar el deute, exigim que es reguli la dació en pagament, la paralització dels desnonaments i el lloguer social. ■

editorial

Sous milionaris amb diners de tots

Estem parlant del sector financer i de les darreres notícies aparegudes respecte a algunes entitats intervingudes pel Banc d'Espanya o amb ajuts per a la seva capitalització, que han premiat els seus directius amb indemnitzacions milionàries.

Des de l'inici de la crisi hem anat reclamant que es posi fre a les retribucions dels directius de les entitats finance-

res que han rebut diner públic (de tota la ciutadania) per salvar-les de la fallida. Amb més motiu si a més tenim en compte que les mateixes cúpules directives que són premiades amb indemnitzacions milionàries són responsables de la gestió d'entitats que s'han de rescatar amb recursos públics.

I mentrestant, el Govern continua tancant sales d'operacions, es massifiquen les aules, es redueix la renda mínima, s'anuncien noves retallades de sous a funcionaris i es demana moderació salarial a treballadors i treballadores.

Ja n'hi ha prou, cal que els poders públics i el Banc d'Espanya actuïn responsablement amb els diners de tots.

Per garantir que la sortida de la crisi no signifiqui més desigualtat i injustícia social, cap diner públic per a l'enriquiment d'uns quants. ■

La plantilla de Ficosa Electrònics es mobilitza per l'ocupació

Dissabte 8 d'octubre, la plantilla de Ficosa Electrònics es va mobilitzar a Viladecavalls per l'ocupació i contra l'expedient de regulació d'ocupació (ERO) de suspensió temporal presentat per l'empresa, dedicada a la comercialització de components per a vehicles.

Els treballadors i treballadores, amb el suport de la Federació d'Indústria de CCOO, es van concentrar al polígon de Can Mitjans, davant les instal·lacions de la multinacional, i van iniciar una manifestació fins a l'Ajuntament de Viladecavalls, tot reclamant a la direcció que compleixi el Pla industrial acordat i garanteixi la càrrega de treball. ■

CCOO recorda el 40è aniversari de l'ocupació de la SEAT per part dels treballadors

El divendres 21 d'octubre a la tarda tindrà lloc una assemblea a la sala d'actes de CCOO de Catalunya que, amb el títol "40è aniversari de l'ocupació de la SEAT. La conquesta de la representativitat obrera", vol retre homenatge al 40è aniversari de l'ocupació d'aquesta emblemàtica empresa catalana.

El 18 d'octubre de 1971, la plantilla, en solidaritat amb les persones acomiadades i detingudes per la policia franquista, va ocupar la planta de la Zona Franca de Barcelona, i la dura repressió policial va acabar amb la vida de l'obrer Antonio Ruiz Villalba.

El secretari general de la Federació d'Indústria de CCOO de Catalunya, Javier Pacheco, presidirà i conduirà l'acte, on participaran la Secció Sindical de la SEAT i el Memorial Democràtic de la SEAT i en el qual també seran presents els secretaris generals de CCOO de Catalunya i Espanya, Joan Carles Gallego i Ignacio Fernández Toxo. ■

Mobilitzacions en defensa de la universitat pública

Les universitats estan sent víctimes d'un atac que posa en qüestió la seva supervivència com a servei públic, resultat d'una política de retallades que prioritza les rendes més elevades i ofeguen, entre d'altres, la universitat pública.

Per denunciar aquesta situació, CCOO va aprofitar la presència del president de la Generalitat, Artur Mas, en la inauguració del curs acadèmic per convocar una concentració i una manifestació posterior en la qual van participar professors, estudiants i ciutadans en general que no volen perdre una universitat pública i de qualitat. ■

El nombre de persones aturades a Catalunya supera les 600.000

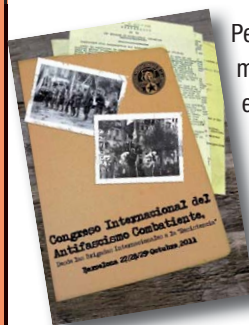
El final de la temporada d'estiu, així com també la incapacitat del nostre mercat per crear llocs de treball, han deixat el mes de setembre 600.930 persones aturades a Catalunya, gairebé un 8% més que ara fa un any. Per això, CCOO exigeix que es retirin tant la reforma laboral com totes les normes posteriors que s'han evidenciat inútils per crear ocupació i per reduir la precarietat laboral. La reducció de l'atur només es consolidarà si s'adopten mesures que impulsin la reactivació econòmica i el canvi de model productiu, que comporti ocupacions estables i de qualitat. En aquest sentit, es fa evident la ineficàcia de les polítiques d'ocupació

basades en bonificacions i subvencions a la contractació, que no creen ni mantenen llocs de treball, sinó que només representen una reducció de costos per als empresaris/àries. Atès l'augment de l'atur de llarga durada i, per tant, de persones que perden les prestacions i es queden sense cap ingrés,

CCOO insta a recuperar la renda mínima d'inserció (RMI) mentre s'implementa la renda garantida de ciutadania. A més, el sindicat reclama la fi de les retallades públiques injustificades que contreen el consum i la demanda i impedeixen el creixement de la producció i, per tant, de l'ocupació. ■

Congrés Internacional de l'Antifeixisme combatent, des de les Brigades Internacionals a la resistència

Per commemorar el 75è aniversari de la creació de les Brigades Internacionals (1936-2011) i el 70è de la creació de la Lluita Armada Antifeixista dels republicans espanyols a França i Europa (1941-2011), la Coordinació

Internacional, entitat on participen la majoria de les organitzacions d'amics de les Brigades Internacionals o de l'Espanya republicana, ha organitzat una sèrie d'actes que se celebraran a partir del 22 d'octubre a Madrid, Albacete, el camp de la batalla del Jarama, les Terres de l'Ebre i, finalment, juntament amb CCOO de Catalunya, el congrés a Barcelona. L'objectiu d'aquest congrés és investigar el que va representar la creació de les Briga-

des Internacionals i el que va succeir amb aquests brigadistes i amb els republicans espanyols en acabar la Guerra d'Espanya, els quals, prenent com a exemple el d'aquells herois internacionals, van fer el mateix en terres estrangeres, fonamentalment a França, per vèncer l'enemic comú, el feixisme. Dies: 27, 28 i 29 d'octubre del 2011 a la sala d'actes de la seu de CCOO de Catalunya, a Via Laietana, 16, baixos, Barcelona. ■

PARTICIPA AMB CCOO A LES XARXES SOCIALS

www.twitter.com/ccoocatalunya
www.youtube.com/ccoocatalunya
www.facebook.com/ccoocatalunya

CCOO
www.ccoo.cat

Per a més informacions, connecta't

www.ccoo.cat

CCOO

Milers de persones es manifesten per recordar que el treball digne no és un privilegi

Més de 15.000 persones van sortir al carrer en les diverses mobilitzacions que es van organitzar el passat dia 6 d'octubre a Catalunya amb motiu de la

Jornada Mundial del Treball el 1998, que són: llibertat sindical; dret de vaga i negociació col·lectiva; prohibició del treball infantil i del treball

forçós, i prohibició de tota forma de discriminació laboral. És un treball que es realitza mitjançant un contracte, amb una remuneració justa i el dret a unes prestacions socials bàsiques. A casa nostra, CCOO i la resta de sindicats convocants es van mobilitzar, a més, per reivindicar ocupació de qualitat i prestacions socials, en defensa dels serveis públics i per exigir, un cop més, una sortida justa de la crisi. ■

Televisió pública o quiròfans? Pura demagògia

Contraposar la situació del servei públic sanitari o l'ensenyament al manteniment de la televisió pública és un recurs fàcil per convèncer-nos que a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) ens hem de resignar a perdre salaris, drets laborals, llocs de treball, etc. Portat a l'extrem, es qüestiona la mateixa existència de les televisions autonòmiques.

Darrere d'aquest argument tan populista i convincent, hi ha els mateixos interessos dels qui ambicionen reduir l'espai públic per ampliar els seus mercats de negoci: les retallades en la sanitat segueixen degradar el servei i que els usuaris recorrin a les mútues o als hospitals privats. Els empresaris del sector de la comunicació volen la publicitat i les audiències que avui tenen les televisions públiques.

És una estratègia global, iniciada abans de la crisi, que ara volen aprofitar per donar un salt de gegant.

Ens diuen que, de totes totes, s'ha de reduir el dèficit de les administracions encara que els serveis públics es vegin perjudicats. Però, d'on ve el dèficit?

1. Des de fa 30 anys les polítiques fiscals han anat canviant

per afavorir els rics: la rebaixa o la supressió d'impostos sobre les grans fortunes, sobre els beneficis empresarials o sobre les successions patrimonials, han provocat una baixada d'ingressos que s'ha anat compensant amb l'increment dels impostos sobre el consum (IVA) o sobre les rendes del treball (IRPF).

Tampoc no es pot oblidar el frau i l'evasió de capitals: els tècnics del Ministeri d'Hisenda (Gestha) calculen que les grans fortunes i les grans empreses espanyoles van evadir a la fiscalia més de 42.700 milions d'euros durant el 2010.

2. La destrucció de llocs de treball, les retallades salarials i la caiguda del consum, a causa de la crisi, han provocat una baixada d'ingressos de l'IVA i l'IRPF.

3. Amb la crisi, ha augmentat la despesa social; els subsidis d'atur i les ajudes als sectors de població més precaritzats.

4. Però el factor més influent a curt termini han estat els ajuts milionaris, amb diners públics, als bancs i societats financeres responsables de la crisi. Es calcula que la banca espanyola ha rebut ja 160.000 milions d'euros en ajudes, més de quatre vegades el pressupost total de la Generalitat.

Les ajudes del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària (FROB) a les caixes catalanes, UNNIM i Catalunya Caixa, ja ascendeixen a 3.900 milions d'euros, més de 10 vegades el pressupost de TV3. Els directius i gestors d'aquestes dues entitats s'han endut en retribucions 5,7 milions d'euros només el primer semestre d'enguany.

En un context de concentració de la propietat de les televisions privades és encara més necessària la televisió pública. És una aposta per la pluralitat, en la seva dimensió cultural, informativa i d'entreteniment, en el sentit més ampli de servei públic, malgrat el control governamental que ara es veurà intensificat amb la reforma de la Llei de la CCMA que promou el Govern.

L'oferta de canals de ràdio, televisió i Internet de la CCMA costen al ciutadà menys de 45 euros l'any, molt menys que comprar-se el diari.

Com els treballadors de la sanitat, o els mestres, nosaltres també podem dir el que porten escrit a les seves pancartes:

No som una despesa, som una inversió. ■

Secció Sindical de CCOO a la CCRTV

Homenatge a Simón Rosado un any després de la seva mort

Un any després de la seva inesperada mort, CCOO del Vallès Oriental - Maresme ha volgut retre un homenatge a la figura del sindicalista Simón Rosado, persona clau en el desenvolupament del sindicalisme de CCOO i que va iniciar la seva tasca en aquella comarca. En el marc d'aquest homenatge,

que va tenir lloc el passat dijous a Granollers, el ministre de Treball, Valeriano Gómez, va lliurar la Medalla d'Or al Mèrit en el Treball a Simón Rosado, a títol pòstum, que va recollir el seu germà. En aquest esdeveniment eren presents persones tan rellevants com Ignacio Fernández Toxo, secretari general de CCOO; Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya; Joan Rosell, president de la CEOE, i Josep Mayoral, alcalde de Granollers, entre d'altres.

L'homenatge es va celebrar al Teatre Auditori de Granollers davant d'unes dues-centes persones vinculades al Simón des de l'àmbit familiar, sindical i polític. Els presents van rebre l'opuscle Simón Rosado, motor del moviment obrer al Vallès Oriental.

Nascut a Hervás (Cáceres) el 1957, Rosado va treballar a Derbi, on va ser president del comitè d'empresa, als anys setanta i vuitanta. L'any 1974 va ingressar a CCOO, al mateix temps que ingressava a les Joventuts Comunistes del PSUC. Va ser secretari general de la Unió Local de CCOO de Mollet del Vallès, de la Unió Comarcal de CCOO del Vallès Oriental i de la Federació del Metall i la Mineria de CCOO de Catalunya. Des del 2000 era membre del Secretariat de CCOO de Catalunya: en el moment de la seva mort, l'11 d'octubre de 2010, era secretari d'Acció Sindical i Política Sectorial. ■

Els expedients de regulació augmenten prop d'un 8% el darrer any

Si bé ja s'havia comprovat que la reforma laboral aprovada el juliol del 2010 no ha servit per crear ocupació, ara es pot afirmar que tampoc ha ajudat a reduir els expedients de regulació d'ocupació (ERO).

Un any després de la reforma, les mesures que va adoptar el Govern pretesament per frenar acomiadaments i incentivar la contractació s'estan revelant estèrils i completament ineficaces. Així ho demostra el nombre d'ERO autoritzats durant els set primers mesos del 2011, que ha patit un increment del 7,7% respecte al mateix període de l'any passat.

El nombre de treballadors afectats per aquests expedients ha

dades, gairebé la meitat de les persones afectades per ERO pertanyen al sector industrial. A més, el nombre total de persones afectades per ERO continua sent molt alt a Catalunya (30.047) els set primers mesos del 2011, que representa només un 15% menys que el mateix període de l'any anterior. Aquestes xifres s'inclouen en un estudi sobre la situació sectorial i laboral a Catalunya que està elaborant Comissions Obreres.

Increment de l'atur

Les més de 600.000 persones aturades a Catalunya el mes de setembre fa que es constati que el mercat de treball català

augmentat significativament en la construcció (+31%) i els serveis (+18%), i ha disminuït en la indústria (-35%) i l'agricultura (-33%). Malgrat aquestes

segueix sent incapaç de crear ocupació. A més, Catalunya ha patit l'increment interanual més acusat dels darrers anys en nombre de persones aturades, concretament un 7,8% més, per la finalització de la temporada d'estiu.

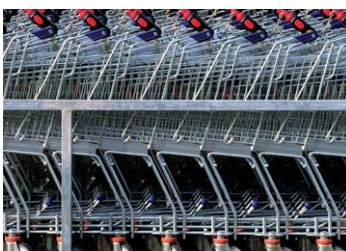
D'altra banda, la contractació a Catalunya tampoc ha millorat des de l'aprovació de la reforma laboral. Les variacions registrades els vuit primers mesos del 2011 en comparació amb el mateix període de l'any anterior —abans de la reforma del mercat de treball— responen més a oscil·lacions estacionals que no a un canvi de tendència.

Fracàs de la reforma laboral

En conseqüència, i en vista de les dades de l'atur, la contractació i els ERO dels vuit primers mesos del 2011, CCOO de Catalunya es referma en la idea que la reforma laboral no serveix per crear ocupació ni per millorar la situació de les empreses. ■

Signat el primer Conveni marc del sector de supermercats

El passat 10 d'octubre, els sindicats (CCOO de Catalunya i UGT) i les organitzacions patronals més representatius van signar el primer Conveni marc del sector de supermercats de Catalunya. Després de la recent reforma de la negociació col·lectiva, és el primer conveni que limita la possibilitat de convenis d'empresa que puguin empitjorar les condicions de

treball dels convenis de sector. Els convenis provincials de supermercats (Tarragona i Barcelona) seguiran existint, així

com els convenis de comerç generals (Lleida i Girona). Però amb la signatura d'aquest Conveni marc es posa la primera pedra per aconseguir, en un futur, un conveni de supermercats de Catalunya que milloraria l'actual situació de dispersió de convenis, cosa que dificulta la negociació i la mobilització dels treballadors i treballadores. ■

L'augment de la inflació continua perjudicant les persones amb més dificultats econòmiques

L'índex de preus de consum (IPC) del mes de setembre, a escala estatal, augmenta una dècima fins al 3,1% de taxa interanual, motivat principalment pel preu dels carburants. Un cop més s'evidencia la dependència dels nostres preus de l'evolució del preu del petroli. La inflació subjacent, que és aquella que no té en compte ni els aliments no elaborats ni el preu dels carburants, s'incrementa una dècima fins a l'1,7% per l'augment del preu d'aliments bàsics. Aquest fet perjudica especialment les persones que tenen més dificultats econòmiques, sobretot les que tenen rendes més baixes.

A Catalunya, la taxa interanual se situa en el 3,2% i es torna a separar de l'indicador estatal, sobretot pel diferencial de preus en transport i educació a causa del major pes dels centres concertats que a la resta de l'Estat. La inflació a escala europea (3%) empitjora, i es redueix el diferencial respecte de la taxa del nostre país, de manera que es perjudica menys la competitivitat de les empreses exportadores.

La inflació alta perjudica especialment els treballadors i treballadores, i les persones amb rendes baixes i els pensionistes, i posa en evidència el desequilibri en el repartiment dels costos de la crisi.

L'augment de la inflació no es correspon amb els increments pactats en els convenis col·lectius (2,63% el 2011), cosa que demostra que els costos salarials no són el problema de la crisi i, per tant, fan totalment necessàries les clàusules de revisió salarial dels convenis, que garanteixen el poder de compra dels treballadors i treballadores quan augmenten els preus per sobre dels increments pactats. Les retallades i congelacions salarials situen més lluny la sortida de la crisi, afecten el consum i són inútils per incrementar la competitivitat del país, que s'ha de millorar amb més formació i innovació a les empreses.

En aquest escenari, CCOO de Catalunya alerta que la política de retallades i privatitzacions de la Generalitat és un llast per a la reactivació de l'economia, i posa més dificultats a les persones que estan patint la crisi. ■

Especial: *Sobirania i legitimitat d'una Europa en crisi*

Ramon Tremosa (CiU)

El passat 28.09.2011 el Parlament Europeu va aprovar el paquet legislatiu de governança econòmica de la zona euro. Aquest paquet, per a mi un salt qualitatiu en la gestió de les finances públiques de la zona euro a escala europea, obligarà a una major disciplina pressupostària i sancionarà durament tant el dèficit públic excessiu com la manipulació de dades estadístiques oficials per part dels estats membres. El paquet legislatiu s'ha aprovat amb majories més àmplies i transversals del que s'havia previst: grups conservador i liberal-demòcrata però també molts socialistes i verds des dels països nòrdics (Holanda, Finlàndia...). Aquest paquet legislatiu suposa un primer pas cap a la unió fiscal de la UE i era la precondició que els països nòrdics demanaven als països del sud per començar a parlar dels eurobons (paraula màgica en boca de molts però que no suposarà una barra lliure de nova despesa pública).

Els països centreeuropeus nòrdics han gaudit, en els darrers 18 mesos, d'un molt notable creixement econòmic, via exportacions el 2009 i via inversió i consum el 2010. Avui hi ha un ampli consens que la base d'aquest èxit ha estat flexibilitat de mercats i grans i ràpids consensos interns: no haver generat grans dèficits públics, com és el cas espanyol i català recent, ha permès al sector privat tornar a liderar ràpidament el creixement. Davant del quasi inevitable desastre grec, que amenaça de podrir la caixa sencera de l'euro, l'esquerra seriosa dels països avançats al Parlament Europeu ha votat a favor de la disciplina fiscal, en tant que precondició per al creixement econòmic futur. Per als catalans aquest paquet suposa "més Europa i menys Espanya", ja que limita la discrecionalitat i la ineficiència de la política fiscal dels futurs governs espanyols. ■

Una vegada més, obrim la nostra finestra al Parlament Europeu per conèixer les posicions dels europarlamentaris catalans. En aquesta ocasió, els hem volgut preguntar sobre la governança europea: "La recent reforma de la Constitució espanyola, argumentada des de la pressió dels 'mercats', però també des dels compromisos assumits dins el Pacte per l'euro, s'ha interpretat per part de la ciutadania com una pèrdua de sobirania. La governança europea arrossega un dèficit de legitimitat que complica el suport per part dels ciutadans a un projecte europeu que s'identifica cada cop més amb ajust i pèrdua

de drets. Pot guanyar així Europa la confiança dels ciutadans? Si parlem de legitimitat, és suficient el paper del Parlament Europeu?".

Oriol Junqueras (ERC)

Els mecanismes de presa de decisió de la Unió Europea es posen en qüestió de manera regular i és bo que així sigui, ja que la Unió Europea es troba immersa en una crisi de legitimitat i de lideratges des de fa molt temps. Ho demostren els 10 anys que han estat necessaris per a la negociació i la ratificació del Tractat de Lisboa, les dificultats per desplegar-lo i la constatació que els instruments de coordinació en qüestions fiscals, monetàries i econòmiques són insuficients.

El Parlament Europeu, l'única institució europea imbuïda de legitimitat democràtica directa, té encara un paper secundari en l'esquema institucional de la Unió, i a pesar que gradualment ha anat guanyant pes, la percepció general és que la presa de decisions està encara massa allunyada dels ciutadans.

A més, des del punt de vista català, existeixen dos factors addicionals que dificulten la construcció de confiança cap a Europa: d'una banda, la infrarepresentació de Catalunya en el context europeu, si ho comparem amb països d'un volum demogràfic i econòmic semblant, i, de l'altra, la no-oficialitat de la nostra llengua. I, per bé o per mal, aquests dos problemes només se solucionaran el dia que Catalunya esdevingui un estat membre de la UE. ■

Raül Romeva (ICV-EUiA)

Des d'ICV i el Grup Verd Europeu, creiem que és necessari que els estats membres cedeixin sobirania a la UE, però ens oposem frontalment al fet que els governs cedeixin la sobirania de la ciutadania als mercats. Per això reclamem un nou model de governança econòmica, alhora que ens oposem a decisions antisocials, antieconòmiques i antidemocràtiques com el Pacte per l'euro plus o la reforma constitucional imposada per PP i PSOE. Ho vam dir quan al març s'aprovava el Pacte per l'euro i ho vam demostrar en les nostres votacions al Ple del Parlament Europeu del passat mes de juny: creiem que el Pacte és una fal·làcia per construir una Europa neoliberal, on s'adopten mesures en favor dels bancs i les grans corporacions. On són les emissions d'eurobons? O una política fiscal comuna? Són qüestions que no interessin als poderosos i per això no van ser incloses; en canvi reclamem més precarietat laboral o rebaixes de salaris. Sobre la legitimitat de la UE, és imprescindible més pes del Parlament, única institució de la UE escollida de manera directa. Però també cal la participació de la ciutadania, i la creació d'espais d'acord i concertació amb presència d'organitzacions socials i sindicals. ■

Maria Badia (PSC)

Tota reforma de la Constitució hauria de superar un referèndum per a la seva aprovació. És el que preveu el marc legal i també la fórmula que garanteix major democràcia i legitimitat. Dit això, la modificació de la Constitució del passat mes de setembre no només responia a una situació econòmica sense precedents sinó també a la necessitat de donar un senyal immediat i inequívoc a les institucions financeres en un moment de gran inestabilitat.

En virtut de la nostra pertinença a la UE i a l'euro, la sobirania es transforma per dotar les institucions comunitàries d'un mandat que és la suma de la potestat i la legitimitat dels ciutadans i ciutadanes dels diferents estats membres de la UE.

Amb l'aprovació dels criteris de Maastricht, es va fixar un límit del 3% del PIB en matèria de dèficit. En aquest procés es va produir una transferència de sobirania dels estats membres de l'eurozona en favor d'una major coordinació de les polítiques fiscals nacionals en el marc de la Unió Econòmica i Monetària. Per tant, la reforma d'enguany respon a uns compromisos adquirits amb l'aprovació de Maastricht. ■